Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Meditationes septem pro tempore Quadragesimæ,

urn:nbn:de:hbz:466:1-46628

Visual Library

Applicatio. His verò actionibus, Chriſtus nobis ſignificat, optare ſe, ut qui communicaturi ſunt, prius eum comedant ſpiritualiter, conſiderantes, eum fuiſſe aſſum igne ſuorum tormentorum & cruciatuum; guſtaſſe etiam amaritudinem ſuarum afflictionum. Ideoque in ipſa inſtitutione hujus Sacramenti dixit: *Hæc quotieſcunque feceritis, in mei memoriam facietis*: Deinde idem Dominus ſacramentaliter (poſt talem præparationem) ſumendus eſt, ut participes fiamus dulciſſimorum redemptionis noſtræ fructuum, qui dignè eum ſumentibus concedi ſolent.

MEDITATIONES SEPTEM pro tempore Quadrageſimæ.

QUoniam hoc Sacramentum (ut paulò ante dictum) eſt memoriale paſſionis: ideò ſingulariter hoc ipſum in Quadrageſimæ tempore quo Eccleſia paſſionem Domini recolit, celebratur.

I. DIE

I. DIE DOMINICO.

De myſteriis in horto factis.

1. *Conſid.* Quâ triſtitiâ affectus ſit propter peccata hominum & ſingulariter propter peccata quæ homines coram hoc Sacramento commiſſuri erant: quales ſunt injuriæ, quibus illud afficiunt, & parvus fructus, quem inde capiunt.

2. *Conſid.* Quomodo in agonia poſitus, ſudarit guttas ſanguinis, vt ſcilicet in ſudore vultus ſui, promereretur nobis panem cœleſtem, quem ſumere deberemus veſcentes ejus carne, cui ſanguis conjunctus eſt, licet ſub ſpeciebus & accidentibus externis deliteſcant.

3. *Conſid.* Quomodo inde ſurgens, obviam fuerit turbæ venienti ad comprehendendum, ac S. Petrum impedire volentem reprehenderit, dicens: *Calicem quem dedit mihi Pater non vis ut bibam?* Joan. 18. Quo facto nos docuit, quâ alacritate ad hoc SS. Sacramentum accedendum ſit, neque permittendum, ut à quoquam impediamur, vel à calice paſſionis (ſi quando illum nobis Deus obtulerit) neque à SS. Euchariſtia ſumenda,

menda, ſi eam Deus nobis inſpiraverit; dicendo cum Propheta, Pſalm. 115. *Calicem ſalutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.*

III. DIE LUNÆ.

De geſtis in domo Caiphæ.

1. *Conſid.* Chriſtus Caiphæ roganti, an eſſet filius Dei benedicti, reſpondit, *Ego ſum,* &c. ne videntes eum tam abjectum reſponſo non crederent, adjecit: Matth. 26. *Videbitis filium hominis ſedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cœli.*

Applicatio. Hoc ſpiritu tibi firmiter credendum eſt, eundem Dei filium (qui ſedet ad dexteram *Patris,* Judexque aliquando venturus eſt, in hoc SS. Sacramento contineri, licet accidentibus panis & vini, in ſpeciem abjectis, velatum, ut reverentiam tantæ majeſtatis debitam exhibeas, cum eo amore, quem tanta humilitas exigit.

2. *Conſid.* Quomodò hoſtes, hoc reſponſo audito, *velaverint faciem ejus,* in eam conſpuerint, &c. quæ omnia, ſtupenda cum patientia pertulit, *Appli-*

Applicatio. In his enim ſignificantur peccata indignè communicantium. *Velant* oculos, qui accedunt fide mortua, non advertentes, ſe à Deo videri, aut ibi præſentem eſſe, *conſpuunt* eum, qui cùm ſint laſcivi, voratores, garruli, accedunt tamen ad communionem. Capillos *vellunt*, tumultuoſi, ſcandaloſi, qui fraternam unionem lædunt. *Faciem cædunt* mundani ambitioſi, qui leges mundi pluris faciunt quam Dei ipſius hæc à malis tolerat in gratiam electorum, qui eum cum reverentia ſuſcipiunt.

3. *Conſid.* Quomodo Chriſtus tota illa nocte detentus ac ligatus ibi fuerit; nec ſeipſum ſolvit, quamvis facillimè ſi voluiſſet potuerit. Sic nunc manet in ſacrario Eccleſiæ ſolus; expectans ut fideles accedant, petituri neceſſitatum remedia.

III. DIE MARTIS.

De geſtis apud Herodem.

1. *Conſid.* Quomodo Herodes ex curioſitate deſideravit videre JESUM, ut

miraculum fieret, quod Chriſtus noluit. Similis eſt qui ad SS. communionem accedit, ſpiritu curioſo guſtandi favores, quos Chriſtus electis ſuis largitur: ſed talis indignus eſt.

2. *Conſid.* Quomodo Herodes cum ſuis eum ſpreverit, & veſte alia induerit, ad contemptum. Sic Dominus veſtem gloriæ exuens, tegit ſe veſte accidentium. Et quamvis ideò ab infidelibus & impiis condemnatur, tamen à piis, pro amore & ſapientia amatur.

3. *Conſid.* Chriſtus veſte illa indutus, per plateas Hieruſalem ambulavit, tanquam ſtultus, &c. irriſus ab aliis, qui ante paucos dies veſtes ſuas, ejus aſinæ ſubſtraverant. In prœmium hujus contemptus defertur nunc manna cum pompa per plateas Eccleſiæ cum hymnis & canticis.

IV. *DIE MERCVRII.*

De geſtis in Prætorio.

1: *Conſid.* Quomodo Chriſtus ab Herode rediens minoris fuerit æſtimatus, quam Barrabas.

Applicatio. In hanc horam idem in SS Sacramento ſuſtinet, cùm multi pluris faciunt panem mendacii & voluptatis, item delicias ac honores mundi quam panem vitæ qui hic datur, ſicut olim Iſraelitæ in deſerto, manus contemnentes ſuſpirabant allia, cæpas, &c.

2. *Conſid.* Quomodo ſacratiſſimum ejus corpus diriſſimè flagellatum fuerit, ut pretioſiſſimum ſanguinem undequaque effunderet, eundem tamen totum in hoc Sacramento poſuit ſub ſpeciebus panis triticei, qui cribratur, molitur, pinſitur, & ad ignem coquitur, ut noſtrum fiat alimentum. Sicque docet exercitia patientiæ, apta eſſe media ad magnam ſpiritualem voluptatem ex hoc Sacramento capiendam.

3. *Conſid.* Quomodo ſumma cum ignominia coronatus, & irriſus fuerit à militibus, & inſuper à Pilato, toti populo oſtenſus, cum diceret: *Ecce Homo.* Sed multò magis adhuc à populo contemptus. Hunc in modum oſtenditur nobis quotidie Chriſtus in ſacra communione, cum dicitur *Agnus Dei*, quamvis enim videatur eſſe panis, tamen eſt verus homo, *Immo Agnus Dei, qui tollit peccata mundi.*

V. DIE IOVIS.

De Bajulatione Crucis.

1. *Conſid.* Quomodo Chriſtus uſque ad montem Calvariæ ductus fuerit, ibique cruci affixus ſacratiſſimum ſanguinem copiosè effuderit per vulnera manuum & pedum. In hujus rei memoriam quotidie in Miſſa elevatur ſacra hoſtia, & calix, in quibus eſt idem corpus & ſanguis ejuſdem Domini noſtri, cum ſignis vulnerum, per quæ tum fluxit, ut omnes intelligant. *Primò*, ſe, ſi hunc Dominum ita elevatum, vivâ fide aſpiciant, ſanandos eſſe à ſpiritualibus vulneribus, ſi modò veniam pro illis flagitarint. *Secundò*, ſciant etiam finem ac ſcopum ſacræ communionis eſſe, ut vires recipiant ad tolerandam crucem atque in eadem mundo, ac proprio amori moriendum inſtar *viduæ illius*, 3. Reg. 7. quæ duo ligna colligebat, ut panem faceret pro ſe & filio, ac moreretur. Sic nos, myſteria crucis Chriſti conſiderantes, condiemus panem cœleſtem, quo ſumpto, moriemur mundo ac Deo vivemus.

2 *Conſid.* Quomodo CHRISTO ad montem perducto, *dederint*, ſecundùm Prophetam, *Fel in eſcam, & in ſiti potaverint cum aceto.* Ipſe verò nunc dat nobis carnem ſuam in cibum, & S. ſanguinem ſuum in potum cum ſumma dulcedine, quem ipſe magna amaritudine comparavit.

VI. DIE VENERIS.

De myſteriis in cruce factis.

Conſid. Quæ ſigna facta ſint cùm Dominus in cruce penderet. Hæc enim innuunt diſpoſitiones, quibus ad S. Communionem ſit accedendum. *Terræ motus*, eſt amor Dei, *ſciſſio petrarum* eſt contritio, qua cor conteritur, *ſepulchrorum apertio*, eſt ſacra confeſſio, *ſciſſio veli*, eſt penetratio arcanorum Chriſti. *Verba ſeptem*, quæ in cruce locutus eſt, ſignificant fructus ex ſacra communione hauriendos, 1. orare pro perſequentibus, 2. benefacere indigentibus & petentibus, 3. curam gerere perſonarum & rerum, quæ nobis aliqua ratione incumbunt, 4. ſitire juſtam gloriam Dei, & frequentem communionem, 5. opera

Dei ad finem uſque perducere quanta fieri poteſt perfectione, 6. recurrere ad Deum in noſtris anguſtiis, 7. Spiritum noſtrum, noſtraque omnia ei fidenter committere neque ex cruce deſcendere uſque ad mortem, etiamſi, ut eam deſeramus, urgeant adverſarii, qui nos tentant.

VII. DIE SABBATHO.

De ſepultura Chriſti.

Conſid. Quomodo Chriſti corpus unctum fuerit magna copia myrrhæ & aloes, involutum ſyndone munda, ac poſitum in ſepulchro lapideo, in quo nondum quiſquam poſitus fuerat, advoluto etiam ac ſignato ingenti lapide ad oſtium monumenti. Quibus ſignificatur ratio perfectè communicandi, 1. offerendo Deo multas mortificationes, eaſque valdè perfectas, 2. intuendo veſtem puram magnæ perfectionis, aptatam novo homini, 3. præparando in anima interius monumentum ſive ſepulchrum, i.e. cor renovatum benè firmatum inſtar lapidis, in quo ipſe Dominus requieſcat, illudque poſt ſacram

communionem obſignando & magnam ſenſuum cuſtodiam adhibendo, ut SS. cogitationibus, ferventibus affectibus, ac petitionibus tali hoſpite in cor ſuum ſuſcepto, ſeorſim perfruatur.

CAPUT VIII.

A PASCHATE AD PENTEcoſten.

CONſiderari poſſunt myſteria, quæ eo tempore evenerunt, quæque ab Eccleſia, tum ferè celebrantur, & quæ ad SS. Euchariſtiæ communionem applicanda erunt.

I. DOMINICA.

De deſcenſu ad limbum.

Conſid. Quomodo ſanctiſſima Chriſti Domini anima viſitaverit juſtos, qui erant in limbo, eoſque conſolata fuerit, claram ſui viſionem eis communicans, & ex obſcuro carcere, in quo tenebantur,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN